IACOBUS DE LAUSANNA. CHRISTIANUS (DE GRAETZ ?), NICOLAUS DE DINKELSBÜHL. IOHANNES NIDER
Mitte 15. Jh. Seite 129v
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36947
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

abiectiora te non ames/ Nam et
ea que per se ꝓsiderata pulchra
sunt/ pulchrioribꝫ comparata vi=
lescunt. Scis qꝛ amor est ignis
et ignis fomentu ꝑit vt ardeat
set caue ne adiicias quod simu
porig aut fetorem ministrat
ea uis amoris est/ vt talem te
necesse est sit esse quale est illud
quod amas et cui tue illud ꝓ
affectu giugis in ipig similitudine
te quodamodo dilectione so=
cietate transformes. Tua igꝫ
pulchritudine attende et intel=
ligere quale pulchritudinem
debeas hre/ Nõ est tibi impossibile
facies tua. Oculꝫ tuꝫ nil bene
videt/ si teipm non videt. Quod
si forte illa interna uisio tua
per negligenciã obscurata est/
et te metipsam/ vt expedit ꝓ=
templari non sufficis/ cur saltẽ
quid de te estimare ex iudicio
alieno non perpendis. Sponsu
habes/ sed nescis/ pulcherrimꝰ
est omꝫ sed faciem eiꝫ nõ vidisti
Ille aut te vidit/ qꝛ nisi te vidis=
set non te diligeret// Voluit ad
huc tibi temetipm pnitere. Si
munera pignus amoris misit
Arram dedit signũ dilectionis.
Si cognoscere illũ posses/ si ꝑ=
illꝫ vidisses/ nõ amplius de
tua pulchritudine ambigeres/
stirres eũ quod tam pulch'/
tam formosꝰ/ tam elegans/
tam ornatus in tuo ꝓspectu
tanto nõ esset/ si nõ singula=
ris amor et vltra ceteros
admirandus eũ traheret.
Quid igit agis/ Nũc videre
nõ potes eũ qꝛ absens est/
et ideo singulare eiꝫ ꝓspec=
tus/ teq; alione libidini turpit'
et impudite prosternis/ Noli
hoc facere/ Si adhuc stire nõ
potes/ qualis sit ille qui te
diligit. Considera saltem arrã
quam dedit. Fortassis in ipso
munere/ quod penes te est/
potes agnoscere quo affectu illũ
diligere debeas/ quo studio et
diligencia te illi debeas ꝓsernere/
In signis est arra eiꝫ nobile
donũ eiꝫ/ qꝛ nec dedit vt qua
deret nec quc sapiens magis
dedisset. Magnũ est ergo quod
tibi dedit maius nõ est qui te
diligit. Sed caue o aia/ ne ꝓ
aspit nõ sponsa/ sed meretrix
dicaris/ si munera videlicet dat
plusqꝫ amantis affectu diligas
maiorem caritati eius injuriam
facis/ si et dona ipius accipis et
tũ vicissitudinis dilectione non
rependis. Sed quid dedit tibi o aia
sponsus tuus. Tu nosti/ quid accepis
et necesse habes adhuc meliꝫ nosse
ne incipias uel de his que accepisti
non presumere gras nõ referre/ Nã
et ipse tibi h dedit vt sancte ea in
memoria habeas/ et obliuione
nũqꝫ depectas ab eius amore ꝓ
cogita o aia mea/ quod alũ non
fueris/ et vt esse inciperes h eiꝫ
dono accepis/ Nũc aut amplius dedit
non solũ ꝓ esse/ sed pulchrũ esse/
formosam esse/ Adhc aliquid plus
dedit/ et maius ad similitudine sua
te traxit/ Voluit ad se ꝓ similitudine
trahe quã ad se trahebant ꝓ dilectõ
Magno debito obligata es o aia mea/
multũ accepisti et a te nil habuisti
et pro his oibꝫ nõ habes quid re=
tribuas nisi tm vt diligas/ Nã quid
ꝓ dilectione datũ est/ nec melius
nec decenciꝫ quã ꝓ dilectione reden=
di ꝑt. Dedit ergo tibi esse/ pulchrũ
esse/ dedit et viuere et post viuere
datũ est/ qd nisi ꝓcessisset/ ꝓcessisset/
nil a largiente datũ esset. nichil
ab indigente acceptũ esset. ut fuisset
Quã sublimis et quã decora facta
es o aia mea. Quid sibi ornatꝫ
talis et tantꝫ voluit/ nisi qꝛ idem
qui te induit sponsam thalamo
suo preparauit/ Voluit ad quod opꝫ
te ꝓderet. Voluit qualis ornatꝫ il=
lud deceret opꝫ/ et ideo dedit q
dedit et qd tm dedit/ vt et ipse
diligeret quod dedit. Sensibus
te foris decorauit intꝰ sapien
illustrauit/ Sensibꝫ dans exteriorẽ